

De verovering van de Zwarte Berg

Wim Dral

Op een woensdagmiddag togen wij vanuit het Rooie Dorp naar de hei. Grote delen daarvan waren door bulldozers al weggehaald en er lagen voorbij het geitenweitje naast Opeldealer Van Voorden een grote aantal rioolbuizen voor de nieuwe wijk die men ging bouwen. We mochten met de grote jongens (mijn neef en twee buurlingens) mee. Wij (Gert Jan Aukema en ik) waren een jaar of vier jonger dan de rest.

Waar nu de Kerkelandenlaan begint, lag een grote hoop zwart zand. Daarachter lag nog een heuveltje van wit zand. De Zwarte Berg was het hoogst en het bezit van de berg betekende controle over de omgeving.

Dat was het doel voor die middag; de bezetting van die berg. Wij hadden van klasgenootjes uit de Wolvenlaan al gehoord, dat een groep jongens uit die laan met hetzelfde plan rondliepen. Dat betekende waarschijnlijk een confrontatie.

Wij gingen direct na het middageten op weg en stuitten niet op weerstand. Wij namen de Zwarte Berg in bezit. Vanaf die berg had je een mooi uitzicht over de omgeving. Met onze rug naar de Diependaalselaan keken we de ‘Kerkelanden’ in. Aan onze rechterhand lag de ‘Vlooienvijver’. Zo werd door ons de vijver genoemd waar het water van de waterzuivering werd geloosd. Achter die vijver, en niet zichtbaar vanaf de berg, lagen de hockeyvelden. Meer naar links – richting Loosdrechtseweg – waren o.a. de voetbalvelden van onder andere SIOS, Victoria en het oude terrein van Altius. Deze club was naar Berestein vertrokken. Vlak voor ons lagen de rioolbuizen opgestapeld voor de nieuw te bouwen wijk en de witte berg.

Opeens zagen wij ter hoogte van de Wolvenlaan jongens tussen de brembosjes richting Zwarte Berg aankomen. Wij wisten het. Het spel was begonnen!! Toen de tegenstanders eenmaal doorhadden dat wij ze hadden gezien, lieten ze alle voorzichtigheid varen en begonnen met de bestorming van de berg. Wij waren in de minderheid en het pleit was eigenlijk redelijk snel

beslecht. Ook lagere witte berg konden we niet houden. De aanvoerders van onze groep probeerden ons nog aan te vuren voor een tegenaanval. Het initiatief lag echter bij onze tegenstanders. Mijn klasgenootjes Ronald en Rudi genoten zichtbaar. Wij zagen ons gedwongen ons terug te trekken achter de Vlooienvijver richting hockeyvelden. Eenmaal achter die vijver konden we de tegenstander op de Zwarte Berg zien staan. Deze woensdagmiddag moesten we maar snel vergeten. Gert Jan en ik zouden morgen op school de nederlaag nog wel ingepeperd krijgen. Wellicht dat we volgende week woensdag met een sterkere groep meer kans zouden maken.

Bij de aanleg van de riolering in februari 1966 lagen her en der een groot aantal rioolpijpen. (coll. Stevens)